

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Euphrata & Vincentio Episcopis, & dolis qui in illos intendebantur. Cap.
IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODORITI HISTOR.

fessione, & per gratiã, ac verum cultum Dei patris, quinetiã
 per Domini Seruatoris nostri benignitatem & amorem v-
 num esse possent. Ex hac epistola & accusatorum calum-
 niã, & iniquitas eorum, qui iam pridem de Athanasio &
 reliquis episcopis iudicant, & sincera ac sana patrum in
 hoc concilio doctrina manifestò potest intelligi. Nam bea-
 ti illi patres non solum nos ea docuerunt quæ ad diuinam
 trinitatis naturam pertinent, verumetiam quid de mysterio
 incarnationis dominicæ sentiendum sit, enucleatè tradide-
 runt. De quibus rebus cum Constans Imperator certior fa-
 ctus esset, videretq; fratris sui Constantij lenitatem, ægre
 admodum tulit. Succensuit etiam grauer illis, qui ista
 tam subdole moliti fuissent, quique flexibilem Imperato-
 ris animum illexissent in fraudem. Itaque duos episcopos,
 quos ex eorum numero, qui Sardicæ conuenerant, ad eam
 rem delegerat, cum literis ad fratrem vnã cum Saliano præ-
 tore, viro & pietatis & iustitiæ insignibus eximie ornato,
 misit. Quæ literæ non hortatione solum, & consiliũ, ve-
 rum etiam minas dignas sane pio Imperatore cõplexæ sunt.
 Nam scripsit primum, vt duobus illis episcopis aures atten-
 tas præberet, & iniqua facinora à Stephano, & aliis admissa
 diligenter cognosceret: deinde gregi suo restitueret Atha-
 nasium, quippe cum & calumnia accusatorum, & iniqua e-
 orum, qui dudum de eo iudicant, sententia, atque adeo
 acerbum in eum odium perspicue depræhensum esset. Po-
 stremò ista adiecit, se nisi his conditionibus obtemperaret,
 & quod æquitas postulat, exequeretur, Alexandriam pro-
 fecturum, ouibus, à quibus tantopere expetebatur, resti-
 tuturum Athanasium, & hostium turbam inde exturbatu-
 rum. Constãtius igitur his literis Antiochię, vbi tũ commo-
 rabatur, acceptis, pollicetur se facturũ, quod socius imperij
 & cõmunis de rep. curę particeps ipsi per literas significarat.

ΣΓΑΤΗ#
 γορ.

*De Euphrata & Vincentio Episcopis, & dolis qui in
 illos intendebantur. CAP. IX.*

VERũm Ariani, veritatis oppugnatores his rebus graui-
 ter commoti, perditũ atque impium plane facinus e-
 dere moluntur. Interim duo illi episcopi ad domum
 quan-

quandam in cliuo positam diuertunt: Prætor autē aliud capessit diuersorij. Stephanus, qui id temporis susceptis ecclesiæ Antiochenæ guberuaculis, naufragium in ea facere constituebat, cum alios habuit suorum tyranicorum scelerum adiutores, quorum vsus opera, veræ doctrinæ potro nos variis affecit incommodis, tum iuuenem quendam, animo ad audaciā proiecto, vita impia ac scelerata, qui istorū dux fuit, qui que non homines solū foro abducere, contumelijs vexare, verberibus cædere, verum etiam facta in ædes irruptione, tum homines, tum mulieres grauitate insignes impudenter extrahere non veritus est. Sed ne longius sim in istius nequitia describenda, vnum solum facinus ab eo contra viros facile præstantissimos admissum exponam, ex quo de reliquis eius nepharijs maleficijs aduersus optimos viros patris satis coniecturæ capere poterimus. Iste primum ad quandam meretricem accedens, dixit peregrinos quosdam nuper venisse, qui noctu eius operam requirebant: deinde quindecim hominibus seditiosis collectis, hos circa sepes cliuum ambientes occultat: venit eò cum meretrice, & signo seditiosis, quod præscripserat, dato, vbi intellexit facinoris concios adesse, pergit ad atriensem ianuam diuersorij, in quo duo episcopi pernoctabant.

Quam apertam offendens (vnum namque è seruis ad id faciendum pecunia conduxerat) introducit meretricem: cui ostio ostenso cubiculi, in quo alter episcopus forte dormiebat, ingredi iubet ipse it interea seditiosos suos accersitum. Euphrates vero (hoc enim episcopo ætate prouectiori momen fuit) in cubiculo exteriori dormiuit. Vincen-tius autem (sic namque alter appellabatur) in interiore cubiculo quieti se dederat. Dū meretrix intrat cubiculi limen, Euphrates sentiens pedum strepitum, percuntatur quis sit, qui introiret. Respondente autem meretrice, Euphrates grauitè animo conturbatur, ratus sane dæmonem esse, qui vocē muliebrē effinxerat. Ac statim Christi Seruatoris implorat auxiliū. Onager vero (ita enim dux illius improbæ & seditiosæ turbæ vocabatur) qui præter manuū pedūq; vim, armis præterea ad pios oppugnandos vsus est, cū factiosorum turba in domū ingreditur: episcopos iniquos appella, propterea quòd ipsis in animo esset iniquū exercere iudiciura

Multo.

THEODORITI HISTOR.

Multo igitur sublato clamore, serui accurrunt: surgit è lecto
 Vincentius atque occlusa atrij ianua, septem ex feditio-
 nis illis præhenduntur. Onager cum reliquis aufugebat.
 Cum illis autem vnà, qui præhensi erant, custoditur mere-
 trix. vbi illuxit dies, episcopi prætorem qui cum ipsis ve-
 nerat, excitant: vnà adeunt palatium: grauius contra auda-
 cia Stephani facinora vociferantur: dicunt istius scelera non
 iudicium neque quæstionem requirere. Prætor autem max-
 ime omnium cœpit aduersus Stephanum clamare: orare Im-
 peratorem, vt de iniquo indignoq; eius facinore non in e-
 piscoporum concilio, sed pro tribunali iudicium quæretur.
 Seq; pollicetur primum episcoporum clericos, qui facino-
 ris conscij erant, supplicio coercendos traditurum. Step-
 hani quoque ministros ait eodem modo puniendos esse. At
 cum Stephanus petulanti ore illis cõtradiceret, affirmaretq;
 plagas clericis non infligendas esse, placuit Imperatori &
 magistratibus, vt quæstio de facto in regia haberetur. Itaq;
 primum interrogatur meretrix, quis eam ad episcoporum di-
 uersorium deduxisset. Tum illa, iuuenis quidam, inquit, ad
 me accedens, dixit & peregrinos venisse in urbem, & meam
 operam postulare. Sub vesperum igitur redit ad me, & ad
 diuersorium rectà deducit: deinde cū turba hominū, quam
 quæsiuerat, paratam offendisset, eā per ianua in ædes
 introducit: & in cubiculū exterius intrare iubet. Narrabat
 præterea meretrix, quid episcopus rogasset, quo pacto me-
 tu percussus, Dei opem precibus implorasset, & quemad-
 modum denique feditiosi illi in ædes irruissent.

De Stephani abdicatione. CAP. X.

HIS rebus cognitis, iudices minimum natu eorum, qui
 comprehensi erāt, in mediū adduci iubēt, qui nõ vsq;
 eo expectabat, quoad verberibus rem fateri cogeretur,
 sed facinus factū illico aperit, & Onagrū illius authorē fu-
 isse plane fateretur: qui corā adductus impellēte atq; adeo iu-
 bēte Stephano, illud ipsum se fuisse affirmat aggressum. Ad
 hūc modū ergo intellecta Stephani improbitate, primū epi-
 scopis, qui tum aderant, mandatū dant, vt hominem abdi-
 cent episcopatu: deinde illi ipsi eū ecclesia penitus expellāt.
 Nõ tamē ppter ea ecclesia labe Ariana omninò liberata est.
 Nā ei successit in episcopat^o illius administrationē Leōtius
 genere